

[Minister Lise Østergaard]

danske værfter har indstillet deres produktion, således at de er i stand til at levere skibe, som er meget nødvendige og meget hensigtsmæssige i u-landene. Der kan være tale om specialskibe af forskellige arter, fiskeriskibe, inspektionskibe. Netop her for nylig har jeg i Moçambique hørt om en interesse for at udvikle en fragtrafik ad kystlinjen, hvor f. eks. prambærende skibe kunne være af interesse.

Nu er det jo således, at under en tilpasning til vanskelige forhold tager det en tid for erhvervsvirksomheder at omlægge deres produktion og at omlægge deres struktur, og selv om man vil sige, at levering af et fragtskib ikke er det, man ud fra en udviklingspolitisk synsvinkel ville stille allerforrest på prioriteringslisten, så har vi i dette tilfælde fundet, at det var forsvarligt at forene et u-lands ønske med en regionaløkonomisk hensyntagen her i landet. Jeg vil til det gerne føje, at det meget klart er blevet givet til kende af handelsministeren, at der her er tale om en engangsforanstaltning uden præcedens.

Til hr. Ib Christensen vil jeg gerne føje et par bemærkninger om kritikken af EFs bistandspolitik. Mig bekendt findes der ikke nogen kontraktlig, systemiseret samhandels- og bistandsordning med udviklingslandene, som har så høj en kvalitet som den, der rummes i Loméaftalen, der er et stort kompleks af aftaler imellem de 9 EF-lande og over halvtredsindstyve udviklingslande. At man under disse handelsaftaler med mellemrum må justere mængden af de varer, der kan indføres under de enkelte kvoter, det er et forhold, som allerede på forhånd er aftalt imellem de to parter, og det er derfor ikke udtryk for en protektionisme, men for en vejledning til de eksporterende u-lande om, hvad markedet kan bære.

Til hr. Askjær Jørgensen vil jeg gerne sige, at om det spørgsmål, som hr. Askjær Jørgensen bad om en fornuftig forklaring på, mener jeg ærlig talt ikke jeg kan sige mere fornuftigt, end jeg gjorde i mit indlæg. Spørgsmålet var, om danske varer var for dårlige, eller hvad der var i vejen med dem. Jeg gav en indgående redegørelse for, at der i arbejdet med de fattigste udviklingslande var brug for ganske anderledes simple foranstaltninger end dem, der kan foretages gennem levering af danske kapitalgoder på et højt teknologisk niveau.

Sluttelig vil jeg gerne sige som svar på hr. Jørgen Juniors spørgsmål, at vi generelt ønsker en helt fri verdenshandel, og en konsekvens af den generelle holdning er da også, at i det øjeblik der måtte opnås international aftale f. eks. i OECD om en almen afbinding af udviklingsbistanden, så vil Danmark følge en sådan aftale. Jeg skal i den forbindelse lige korrigere en misforståelse. Det er kun her i Danmark, vi har en sådan skelnen, at vi taler om, at binding og låneordningen går sammen. Man kunne meget vel have ubundne statslån, og man kunne have en bunden gaveordning, så de to ting hænger ikke nødvendigvis sammen. Det er bindingen, det her drejer sig om, og det er helt klart, at hvis man på internationalt plan er enige om at afbinde, så vil Danmark følge en sådan aftale.

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Jørgen Junior gav et højtideligt løfte om, at han vil mindes, hvordan venstre ændrede placering i u-landspolitikken ved, at jeg i dag skulle være valset ind i armene på minister Lise Østergaard. Hvis det virkelig var sket, ville det sandelig også være noget, jeg ville mindes, med stor glæde endda, men det er ikke sket. Hvis hr. Jørgen Junior havde været opmærksom under den u-landsdebat, der fandt sted i foråret, så ville hr. Jørgen Junior have erfaret, at de synspunkter, jeg på venstres vegne lagde frem i dag, var præcis de samme, som kom i foråret. Altså beklageligvis: ingen valsen ind i ministerens arme.

Ib Christensen (DR):

Det er så blot spørgsmålet, om det ikke er ministeren, der er valset ind i hr. Ellemann-Jensens arme, for sådan opfattede jeg faktisk hr. Ellemann-Jensens bemærkninger og ministerens indirekte svar, hvor ministeren bekræftede, at den udlægning, hr. Ellemann-Jensen kom med, i og for sig var bekræftet i ministerens indledning. Ministerens indledning var jo ikke nogen afstandtagen fra, at man kunne se på den faktiske fordeling af u-landshjælpen. Hr. Ellemann-Jensen sagde, at man kunne da se på en fordeling, som ikke i urimelig grad forringer værdien af de statslån, vi giver udviklingslandene. Hvad er en ikke urimelig grad? Jeg fik altså min anel-